

לג': שבת מדריךין פרק שני

ונעם נמעין: יפהן. מילא: נכללה: נלעט.
המודריט. חמימות המלח^ט צוות עליון
ממסים צפה שלאן מזין נמל נדון
ועונסה מימה לדגלמן דzon שלען
עונסה מימה לכתיבץ (פסל טולק ה)
מלנקי צמהל לעשו חומת חומית:
מקוקין. מעוזרים קחטן כמייס
בידי צמים סדיילין צמלו אין נאנפליט
(מגדlein דג פ.): בצען צוואן
טור. שעונס נמי מימה לדחלמן^ט
מקלה נדלים פפי פפי למשן לרוץ
יימיכס^ט טה חס נם תלמידו יממעטו:
נחס יולאי. צלען מזות על דגלי^ט
תולס לדמייך ולמדמתה מוטס ראת
ביניכס^ט וטן צוניכס^ט ומוטס להקללה
המל נדן קהן נס מונגוליה אה געליקן:
טיגווטן גויטן. קוליגן בבי ליוויה

וּרְהָא אַרְחַלְשָׁן
ונפלך שמו באלהים
אלל כל והשען בו יי
בר פִּזְבִּישָׁרְקָה
תולמי אַרְכִּיב
אמ לא דְּלֵיל הַפְּהָה
צָאָן לְבָקְרִי
אנָן וְעַד צָוִיתְךָ עַל
בְּנֹתֶךְ קְרִיעָה
שיר השירים א ח

לצמוך מטעי נוי נק' ונקשי רחמים
בצומח עקיבי סמלן חנום קרלהסוניס
שדיין רגלי טהון וווזקס ולשע זוכמן
הה גדרומיך מיניקום צלק כליה יפהנו
על מנטקנות קרוועס דושע קדול
ופרלמיין: א"מ אה' עיל פאן קראע.
ויל פילג למגענער דאסן קראמער סכל
אסת' הולכין דבליסס זאליגן מומוקין:
אין גראס. אין גל וויזטס קרא: אין
הומס וו. הווייס: אוקון. סכל
מוובך צווקין עיליכם ומוויזטן:
ויפוי דריינס. נטלמלייס הו הנטזין
וילווע זעל נאכטמען נאלכטס וועםגען
על ידו מלגנות: יאטעל. נסיות
ויל זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן

גלוין השם
שם אל' לבריה נשים דעתן
קלחה עלייהו עי' מג' סוף קמ"ז
קמ"ז: שם בערין גולוי
לכבה עין נעל דע לו עט' טום' ד"ס כנן רקס'ז:
גמ' במעדרת אדרת אליהו
כירוטטני פ"ש דאכפתת טה
כינון ורשות שוד צב' עניינש
ונפלה למלכת' ז:

לכמתות: נחלה. צמול צבאי פוטאנין
בגדילאט סלון יכלו ומיכסין עולםון
בחולן: לילך. מילוטים: ווסקון
ז'אנר: אטע. דלקפקל על ידי ננרטיס
וסקב"ה מלון מוזן ולוי נושא
לענוו: מפטט רעטן זיגנט זי"ב
דרט. שנומלן (צעה ס) ותקסן לה
מלכזס וויס מדי לדק במדקו ומדי
צמת צבצמו יצמ כל צבר קוו קנדזוניס
זו צממש מע מיה צמתות נמייניו בלטס
הף מילוטים למימי שלאן ודלי ודרי
צפלטשי גיגנס מסתשי דרכית נעל
מייסס ייילו ווילו צפנגי סטאנטס
טפוטעים זי סכי מני לה נעל
ועלם (פ"ז): די געלאג. צעטקי
טולס מני וויס: טרי מדריין.
חביבות צל לדק להילט צבצט:
מדריין. כמו מענדנט צימאס (הויב
לה): אריד. מתקן וממלחיק: פיעין.
בקעים מילוטים מהתם סטלון:
וקמלווחו יא. נל' צמעון סאadmoot
מלוחין ומיכלעין לה קמבלס זטמלמן:
הסקון מילטה. דרך צבש יעקב
כטיניאן מיז עשו: צלט נגאוץ.
צנמרטען מלעטום: צלט צטוטו. סלון
זכחה מלמודו מפיו טוליך זדרך:
טיין נאס. דכרי חן וחניה. ולי נלהה
מייקון לה מלחת אדאי נesson מיקון:
ויהם

על המעשר ר' אלעזר בר' יוסי אומר על לשון הרע אמר רבא ואיתימא ריב"ל מאיר קראה ¹ והמלך ישמה באליהם יתהלך כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר איבעיא להו רבבי אלעזר ברבי יוסי על לשון הרע קאמר או דילמא אף על לשון הרע נמי קאמרת בבני מעיים וגומרת בפה גענה רבבי היה שם רבבי יהודה ור' אלעזר בר' יוסי ור' ש' נשאלה שאלה זו בפניהם מכה זו מפני מה מתחלה רבבי אלעאי ⁶ ראש המדברים בכל יהודה ברבי אלעאי ⁶ ראש המדברים מכל מקומות ואמר ע"פ ⁵ שכליות ויעזרות ולב מבין ולשון מחרך פה גומר גענה רבבי אלעזר ברבי יוסי ואמר מפני שאוכליין בה הדברים טמאין דברים טמאים סלקא עירך אלא שאוכליין בה הדברים שאין מוחיקים גענה ר' שמעון ואמר בעז ניטול תורה אמרו לו נשים יוכחו שembrות את בעליך נברים יוכחו שבמובלין את ישראל גורין ואמר רבבי גורין ר' יוסי ברבי שמעון יוכחו יהודים נחטפים על הדור אין צדיקים בדור תינוקות של בית רבן נתפסים על הדור א"ר יצחק בר זעיר ואמרי לה א"ר שמעון בן נידרא מאיר קראה ² אם לא תדרעי לך היפה נשיות צאי לך בעקביו הצען וגוי ואמרין דינים הממושכני על הרועים ש"מ אף על לשון הרע נמי קאמר ש"מ ואמאי קרו ליה ראש המדברים בכל מקום דיבורי גורין ורבי יהודה ורבי שמעון יתיב יהודה בן גרים גביהו פתח ר' יהודה ואמר כמה נאים מעשיהם של אומה זו ותקנו שווקים תקנו גשרים תקנו מרחצאות ר' יוסי שהתק גענה ישב" ³ ואמר כל מה שתקנו לא ⁴ תקנו אלא לצורך עצמן תקנו שווקין יהושב בהן וננות מרחצאות לעוזן בהן עצמן גשרים ליטול מהן מכם הלך יהודה בן גרים אסיפר דבריהם ונשמעו למלאות אמרו יהודה שעלה ותעלת ששתק גילה לציפוריו שמעון שנינה יתרג אול הוא ובירה משוו כי מודרשא כל يومא הויה מיטוי להו דביתחו ריפתא וכווא דמייא וכרכבי כי תקייף גוירתא ⁵ א"ל לרבריה ⁶ נשים דעתן קללה עליהם עליון דילמא מצעריה לה מגנליה ⁷ אין אולו משוו במערתא איתרחש ניסא איבריה להו הרובא ועינה ומיליא והואו ⁸ משלחו מניחו והואו יתבי עד צואיריהו בהלא בולו יונמא גרטוי בעידן צליין לבשו מיכסו ⁹ ומצילו והדר מושליך מניחו כי היכי לדלא ליבלו איתיבו תריסר שני ¹⁰ במערתא אתה אלתו וקס אפיקתא דמערתא אמר מאין יודעה לביר יוחי דמית קיסר ובכטיל גוירתיה נפקו חזון אינשי דקא רבבי זורי אמר ¹¹ מניחין חyi עולם וועסוקין בחyi שעיה כל מקום שנותני עיניחן מיר נשוף יצחה בת קול ואמרה להם להחריב עולמי יצאתם חזורו למערכם חדור אול איתיבו תריסר ירחוי שתא אמר ¹² משפט רשותם בניהם י"ב חדש יצחה בת קול ואמרה צאו ממערכם נפקו כל היכא דהוה מהי ר' אלעזר הוה מסי ר' ש אמר לו בני די לעולם אני ואתה בהדי פניה דמעלי שבתא הוו ההוא סבא דהוה ניקוט תרי ¹³ מודאני אסא ורהור בין השמשות אמרו ליה הני למה לך אמר להו לכבוד שבת ותינס לך בחד חד בנד זכר וחדר בנדג ¹⁴ שמור א"ל לבירה חזי כמה חביבין מצות על ישראל התיב דעתיתו שמע ר' פנחים בן יאיר התרנה ונפק לאפיה עיליה לבני בניה הוה קא ¹⁵ אריך ליה לבישירה חזי דהוה ביה פיל' בגופיה הוה קא בכוי وكא תרו דמעת עיניה וקמוץוחא ליה א"ל אוי לי שראיתך בך א"ל אשרך שרואתני בך שאילמלא לא ראיותני בך לא מצאת כי לך דמעיקרא כי הוה מקשי ר' ש בן יאיר קושיא הוה מפרק ליה ר' פנחים בן יאיר תריסר פירוקי לוסף כי הוה מפרק ר' פ' בן יאיר קושיא הוה מפרק ליה ר' שערין וארבעה פירוקי אמר הזайл ואיתרחש ניסא איזיל אתקון מילאה דכתיב י"ב יעקב שלם ואמר ב' שלם בגופו שלם בממנו שלם בתרתו ¹⁶ ויזון את פני העיר אמר רב מטבח תיקון להם ושמואל אמר שוקים תיקון להם ור' יוחנן אמר מרחצאות תיקון להם אמר איכא מילאה דבעי לתקוני אמרו ליה איכא דוכתא דאית ביה ספק טומאה ואית

מוכפּ רשי
שכליות נוי עוזחות. הָה סָלֵג,
סְבִּיבָּה, וְרַבְּ בְּנֵי מִסְּ-
טָה לֹא נָשָׂם כְּלִילָה
לְמַעַן כְּלִילָה שֶׁסְּמַמְמָה
וְעַמְמָה. תְּלִיכָּה יְמִינָה
תְּלִיכָּה שְׂמִינִית (ט) תְּלִיכָּה
שְׂמִינִית עֲשָׂרָה תְּלִיכָּה
תְּלִיכָּה, תְּלִיכָּה גְּדוֹלָה
סְמִינִית (עֲשָׂרָה) וְלֹא
עַמְמָה, וְלֹא לְשָׂמֵחַ מִזְמָרָה
בְּגִמְרָה, פָּה גָּמָרָה.

•(11·27

הגהות הב"ח

לעוזי רשי

מוספֶּת רישׁי

רבינו חננאל

וסופריה. ומכם: נא. מלכות כאריה נצלה: ונהו ממלכו ממלכו ועד ימינו גם שיך הלא מלכות. וכ"ט מימי פיסיה דקליל נפקה נון ליקמן מי כבש גיאן זומת:ומי הייל נספחים נספחים מהם צנומלוי טויל ימד עלייזציא ממי. ואלה נווט נספחים נספחים מהם צנומלוי טויל ימד עלייזציא ממי. ומפני דלא יעדצטו היינס. נידייה גם מנייל עלייזציא הלא מליטו מסניין ערלויזציא דמנצבלי וממסתמי עבדו. צבמה סמאנ: דליופט חירון אה. צל קק"ב שא מפי פשען נזול שמלה חם וצלות פרען מן קמלן כל סולחנו מפי קאלון: צוקיס ומילחאות וכקס וחא זום עמקן צל רומייס. גטסיס וככליס וממלחות הוועקן צל פליקיס: איטעסנקו ישראלן כסורה. בישא נאס פנאי צומוואן לאטמיכר צזוק ומווילן מונומיטן ווילקין צלי פורום וממעדניין כנמלחאות: ווילו. ווינה: קאלין. למלה: משורצן. צמייס כמו (צמ דף קלח) קען קאמולעל נצאל ולזון מגודט הוו כמו כפינו כפללזון (דילטן ד': דוב הין לו מנומה הלא טולך וציה כל שעס: היגריה). נבודת קמלן קאמוטלה על יוקצי כיליס נצשות מלמלות זונקנות צבעהן וליטול באמן צענובהו: והאן ניגין. בית צי נס נורוכ: היינס. פליקיס נסטעדין צילולן נגנות צבאל ויטווק נגאל נלוויין ועדין כויל משבודדים [לטס]: פהן. ערץ מעגל לכתמי ציגר (דרילאהט ד'): ותאכט צמאנר פלהן: לנו קבנשו וגא קימנוו: וגע דע פאלקון. פיליכא איז כלומר נמייל מאסוס לאס קבנשו הלא קימנוו: גיגאיט. צלע"ז ומילין דה סככ: יאלס ויסר גויס. נויה צעינוי ויסר נאכטן: [בריש] הריבר גויבורלן מלכות רומי ונכסה דה דה אחשבא בתורה א אחרי תנינא דמיא אלו פרמים שאוכליין

ונוחה דברם להם הקב"ה במאי עסוקם אומרים
שרים גשטו הרבה רוכים כבשו הרבה מלוחמות
אלא בשבי ישראל כדי שיתעסכו בתורה אמר להם
ולצורך עצמכם עשיitem תקנות גשים ליטול מהם
זהם אנרגיא מלוחמות אני עשייתן נאמר ^{ב' ה'} איש
מניד זאת שנאמר ^{ב'} מי בכם יגיד זאת ואין אתה אלא
ורורה אשר שם משה מיד יצאו מלפני נפש וכו'
رس מלמלכות רומי דלא מהניה ולא מידיו מאי טעמא
די בית המקדש ואנן בנין וכון לכל אומה ואומה וכו'
א מהני ולא מידו מ' עילאי סברין הנך אישתבעדו
שבבדנו בישראל מא שנא הני דחשיبي ומאי שנא
משום דהנך משבי במלכותיהם עד דאתי משיחא
לום נתה לנו ולא קיבלונו ומוי מצי למימר הבי והכתי
ה משער למו וכתריב ^ט אלוה מהמן בוא וכו' מאי בעי
ין א' ר' יוחנן מלמד שהחוירה הקב"ה על כל אומה
שבא אצל ישראל וקבלות אלא הבי אמרי כלום
על דא תברת欢ן אמאי לא קבלות אלא כך אומרים
ת עליינו חר בוגנית ולא קובלות כמו שעשית לישראל
תנית ההר ואמר רב דימי בר חמא ^ט מלמד שכפה
ישראל ואמר להם אם אתם מקובלין את התורה מوطב
חכם מיד אומר להם הקב"ה הראשנות ישמעונו שונא'
ג' מצות שקיבלתם היכן קיימות ומגלי דלא קיימים ר' דתני
רץ ראה יותר גוים מא ראה ראה ז' מצות שקיבלו עליהן
י' איתנור א' ב' מצינו ^ט חוטא נשכר אמר מר בריה דרבינא
לומר

דרומי חיבת. מוסד דכמיה בזו (מליחי ה) וככלו נס גזול נטענה. רקע מילוג קייננו ונומא צמונת מלכטה כי מענשה לדמי חניינה בן מלדיין נגרו על רומי וולדין גוזן: **אמר** לחן הקב"ה במה עסוקם. פירוש עותן נס במשה וכו' בכל דוד ודוו:

1. כל הנוגדים נקבעו לכך
ויאספו לאסמים בכם
בדיר זאות ואשונאות
בבבבון ישבו לאסמים
מן מפעיך יפדרו ולאם
ולאלא אמאן רוכב עבד
קעיז'ו בראשית ה'ה כ-
2. ויאמוך יי' לה שמי נאים
בבבבון ישבו לאסמים
מן מפעיך יפדרו ולאם
ולאלא אמאן רוכב עבד
קעיז'ו בראשית ה'ה כ-
3. כן אמר חותם
רביעיטה מלכז ריבעה
תורתה באבא עזען ד' אשנאנ
מן כל מלכטה ואבל
כל אועל והדרשה
וירתקפה.
4. וחיו דברי אלה קראבים
ההתגונת פלי' יי' קראבים
אל' יי' אלדנו יומם
ולילה לעשות נשפט
עבוז ומלטש עמו
ישראל דברי כי יומיום
מליכים א' חט
5. לי הכסף ול' קורב
כאם י' צבאות:
6. וחאת התורה אשר
שם משה לפני נמי
ישראל. דבריהם ד' מוד
אוור חזה אוקרי
תניה דביה לוב ולשלוט
דרך הדקנות תלל עלען
בבכמה בין הש� ובין
7. אוור חזה אוקרי
תניה דביה לוב ולשלוט
דרך הדקנות תלל עלען
בבכמה בין הש� ובין
8. יי' איש מלךיה יי'
שמעון שםתו וו צבאות:
ויהילו מלך קראאי:
ברקוק ג'
9. ויאמר ט' טמי בא
חרח משעריך למ' הוועפי
מהר פאן ואנתה
דרת המ' דברם לא ב
10. אללה מהמיין ב'בו
וירקש רבר פאן ארך
בקשה שמיטים ההוו
ויהילו מלך קראאי:
ברקוק ג'
11. ויצו' משליח צבאות:
העם לארחות האלדים
מן הפנה ווירקבי
בהתהו'ה:
12. עדר וממד ארץ
ראה והר גומי ווירפאנ
הדרי דר' שור גבשות
שולם הליקות שלום ול'ם
חבורם ג'

